

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/79/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121011743
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1121011743.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného Z. Z. U., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 22.03.2022 sp. zn. 0T/98/2021, na verejnom zasadnutí konanom 06. októbra 2022 takto

rozhodol:

I./

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

Z. Z. U., nar. XX.XX.XXXX v S., Q., trvale bytom X. XX, C., s adresou pre doručovanie X. XX, C., na slobode,

u k l a d á

podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to osobného motorového vozidla zn. Seat Ibiza, rok výroby 2002, farba strieborná metalíza svetlá, AB 3-dverové hatchback, typ motora ATD, kategória M1, s ECV: C. VIN: VK.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva Slovenská republika.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Z. Z. Florescu, nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 22.03.2022 sp. zn. OT/98/2021 bol obžalovaný Z. Z. U. uznaný za vinného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 13.11.2021 v čase okolo 19.50 hod. v Bratislave na Z. ulici po požití alkoholu viedol osobné motorové vozidlo značky Seat Ibiza, EČ: C s ktorým najskôr vyšiel z parkovacieho miesta a následne cúvaním prechádzal smerom na križovatku ulíc Z. a D., pričom sa pohyboval pomaly a zo strany na stranu vozovky, vzhľadom na čo bol na mieste prítomnými svedkami zastavený a dychovou skúškou vykonanou v čase o 20.40 hod. privolanou hliadkou Policajného zboru prostredníctvom analyzátoru dychu na prístroji Alcoquant 6020 Plus, číslo: B pod číslom merania XXX, bola u neho nameraná hodnota etanolu v dychu 0,77 mg/l a opakovanou dychovou skúškou tým istým prístrojom pod číslom merania 518, mu bola v čase o 21.01 h nameraná hodnota etanolu v dychu 0,73 mg/l, pričom sa tohto konania dopustil napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/43/2020 zo dňa 08.07.2020, právoplatným dňa 18.08.2020, uložený peňažný trest 600,- eur, náhradný trest odňatia slobody na 2 mesiace a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 1 rok pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 6 rokov.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný (vo svoj prospech) a prokurátor (v neprospech obžalovaného), pričom obe odvolania smerovali výlučne do výroku o treste.

V písomných dôvodoch svojho odvolania obžalovaný žiadal druhostupňový súd, aby trest, ktorý mu uložil prvostupňový súd, nahradil trestom povinnej práce alebo podmieneným trestom, nakoľko má vyživovaciu povinnosť na svoje tri maloleté deti. Skutok, ktorý spáchal, úprimne ľutuje a ďalej chce viesť riadny život a vyvarovať sa podobným skutkom.

Prokurátor v písomne podanom odvolaní argumentoval tým, že z dikcie § 60 ods. 1 Trestného zákona jednoznačne vyplýva, že trest prepadnutia veci je trestom obligatónym. To znamená, že v prípade, ak sú na uloženie trestu prepadnutia veci splnené zákonné podmienky, nie je na úvahe súdu, či tento trest v prípade konštatovania viny uloží, ale je povinnosťou súdu trest prepadnutia veci uložiť. Prokurátor ďalej uviedol, že zákonodarca v § 60 ods. 6 Trestného zákona taxatívne vymedzuje dôvody, kedy súd trest prepadnutia veci napriek splneniu zákonných podmienok neukladá. Jediným aplikovateľným dôvodom na vec, ktorá je predmetom trestného konania, je dôvod podľa § 60 ods. 6 písm. b/ Trestného zákona, teda že hodnota veci je v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu. Odborným vyjadrením však bola hodnota vozidla stanovená na 500,- eur. V tejto súvislosti sa žiada zdôrazniť, že obžalovaný bol za rovnaký trestný čin právoplatne odsúdený dňa 18.08.2020, pričom mu bol uložený peňažný trest v sume 600,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok. Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že vodičský preukaz bol obžalovanému vrátený 21.10.2021, teda necelé tri týždne pred spáchaním žalovaného skutku. Z evidenčnej karty vozidla zase vyplýva, že k vykonaniu zmien v osobe držiteľa vozidla došlo len dňa 11.11.2021. Je teda zrejmé, že obžalovaného od páchania druhovo rovnakej trestnej činnosti neodradilo ani predchádzajúce odsúdenie a na opätovné spáchanie trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona využil fakticky prvú príležitosť, pričom ako vyplýva aj z odôvodnenia napádaného rozsudku, jedná sa o závažné ohrozujúce protispoločenské správanie. V danom prípade tak sú splnené všetky zákonné podmienky na uloženie obligatónneho trestu prepadnutia veci, pričom u obžalovaného neboli identifikované také okolnosti, ktoré by umožňovali trest prepadnutia veci neuložiť. Konanie obžalovaného je významne nebezpečné a záujem spoločnosti na ochranu života a zdravia v cestnej premávke preto nesmie ustúpiť pracovným a rodinným potrebám obžalovaného. Hodnota vozidla zároveň nie je v zjavnom nepomere k miere závažnosti spáchaného prečinu, čo možno odvodiť aj od predchádzajúcim rozhodnutím súdu uloženého peňažného trestu v sume 600,- eur. Vzhľadom na prítomnú recidívu je potrebné na obžalovaného vplývať už výraznejším zásahom do jeho osobnej sféry. Na tomto základe prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Bratislave

podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o treste a vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží aj trest prepadnutia veci a to motorového vozidla zn. Seat Ibiza EČ: C

Na prejednanie odvolania obžalovaného a prokurátora, krajský súd nariadil vo veci verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil len prokurátor krajskej prokuratúry. Odvolací súd podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného Z. Z. U., nakoľko upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo riadne a včas doručené a to postupom upravujúcim spôsob náhradného doručenia v zmysle § 66 ods. 4 Trestného poriadku, pričom takýto postup sa vzťahuje aj na upozornenie obžalovaného na možnosť konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti, ktoré bolo súčasťou doručovaného upovedomenia o termíne verejného zasadnutia. Podmienky na vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného tak boli splnené.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom sa v plnom rozsahu pridržiaval písomne podaného odvolania a jeho dôvodov, pričom navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uloží mu tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 6 rokov a napokon mu uloží aj trest prepadnutia veci a to motorového vozidla značky Seat Ibiza, EČ: C Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Trestného poriadku) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Trestného poriadku) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, pričom zistil, že dôvodné je iba odvolanie prokurátora.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom k podaným odvolaniam zo strany obžalovaného a prokurátora iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmal výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, ktorý odvolaním napadnutý nebol.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že konanie pred súdom prvého stupňa, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo, bolo vykonané podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného Z. Z. U. v súlade s § 252 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko obžalovaný bol na hlavné pojednávanie riadne a včas predvolaný, obžaloba mu bola riadne doručená, mal možnosť sa vyjadriť o skutku, ktorý je predmetom obžaloby a súčasne bol v predvolaní na možnosť konania hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti upozornený. Následne boli na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi spôsob vykonávania toho ktorého dôkazu vrátane prečítania zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku a prečítania zápisníc o výsluchu svedkov z prípravného konania za splnenia podmienok upravených v § 263 ods. 2 Trestného poriadku. V rámci dokazovania boli vykonané všetky dostupné dôkazy potrebné pre rozhodnutie v merite veci. V tejto súvislosti krajský súd dopĺňa, že obžalovaný ako cudzí štátny príslušník vo svojej výpovedi učinenej v prípravnom konaní výslovne uviedol, že slovenský jazyk ovláda slovom aj písmom, v dôsledku čoho nebolo potrebné pribrať do konania tlmočníka a prekladateľa za účelom zabezpečenia realizácie práv obžalovaného Z. Z. U..

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu, odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste.

Na podklade odvolaní podaných zo strany obžalovaného a prokurátora, ktoré smerovali výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že prvostupňovým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a to práve v súvislosti s neuložením trestu prepadnutia veci.

Pokiaľ ide o ukladanie trestu obžalovanej osobe v konkrétnej trestnej veci, v ktorej bola uznaná za vinnú zo spáchania trestného činu, je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Trestného zákona, ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadrí morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Čo sa týka trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu, prvostupňový súd v súlade so stavom veci zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Nepochybil okresný súd, keď u obžalovaného nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť a súčasne nezistil ani žiadnu priťažujúcu okolnosť, na základe čoho vo výroku o treste správne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona. Čo sa týka odsúdenia obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 08.07.2020 sp. zn. 6T/43/2020, na toto v zmysle § 38 ods. 1 Trestného zákona nebolo možné prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, keďže uvedené odsúdenie predstavuje okolnosť, ktorá je zákonným znakom stíhaného trestného činu. Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona spočívajúcu v priznaní a úprimnom oľutovaní trestného činu, ani túto nebolo možné obžalovanému priznať, keďže obžalovaný počas konania ľútosť nad spáchaným trestným činom neprejavil spôsobom, ktorý by bolo možné považovať za úprimný, čo napokon dokumentuje aj jeho neúčast' na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný tak svojimi prejavmi nedal nijakým zásadným spôsobom najavo, že by mu bolo spáchanej trestnej činnosti skutočne ľúto. Aj podľa Najvyššieho súdu SR je potrebné, aby úprimnosť oľutovania trestného činu zo strany obžalovaného bola posudzovaná podľa konkrétnych okolností prípadu a procesných prejavov obžalovaného (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 pod č. 44).

Za situácie, keď pomer zistených a ustálených priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol rovnaký, neprichádzalo do úvahy znižovanie alebo zvyšovanie príslušnej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu.

Nakoľko v posudzovanej veci sa vychádzalo z trestnej sadzby trestu odňatia slobody vymedzenej v ustanovení § 289 ods. 3 Trestného zákona možnosťou uloženia tohto druhu trestu až na 2 roky, bol obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace uložený v rámci takto ustanovenej trestnej sadzby a to v jej dolnej polovici. Podľa názoru odvolacieho súdu ide o trest zodpovedajúci povahe stíhaného trestného činu a osobe obžalovaného, keďže obžalovaný sa v relatívne krátkej dobe opätovne dopustil identického trestného činu - prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona s tým, že v posudzovanej veci bola u neho zistená vyššia hodnota požitého alkoholu, než tomu bolo v predchádzajúcom prípade. Zo samotnej skutkovej vety napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že obžalovanému bola nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,77 mg/l a 0,73 mg/l, pričom pri trestnom čine, ktorý spáchal dňa 09.04.2020 a za ktorý bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom

Okresného súdu Bratislava I z 08.07.2020 sp. zn. 6T/43/2020, mu bolo v dychu namerané množstvo požitého alkoholu 0,61 mg/l a 0,63 mg/l. Závažnosť činu zvyšuje tiež tá preukázaná skutočnosť, že obžalovaný podľa vlastného vyjadrenia a aj podľa vyjadrenia svedkov, viedol vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosti v prítomnosti svojho maloletého syna, ktorý sedel vedľa neho na mieste spolujazdca. Z uvedeného vyplýva, že na obžalovaného nemalo žiaden vplyv jeho predchádzajúce odsúdenie za trestný čin rovnakého druhu a uloženie alternatívneho druhu trestu (peňažného trestu vo výmere 600,- eur spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 1 rok) nevedlo k jeho náprave. Naopak, obžalovaný sa iba krátko po tom, čo vykonal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, dopustil špeciálnej recidívy (spáchal identický trestný čin, pre ktorý už bol odsúdený), pričom svojím nezodpovedným konaním ohrozil bezpečnosť a zdravie aj svojho maloletého syna. Ako na to správne poukázal prokurátor v podanom odvolaní, obžalovanému bol vodičský preukaz vrátený 21.10.2021, teda v relatívne krátkej dobe pred spáchaním žalovaného skutku. Z evidenčnej karty vozidla zase vyplýva, že k vykonaniu zmien v osobe držiteľa vozidla došlo len dňa 11.11.2021. Obžalovaný sa tak opätovného spáchania trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona dopustil takmer okamžite, ako sa mu na jeho spáchanie vyskytla príležitosť.

S poukazom tak na charakter skutku a okolnosti jeho spáchania, ako aj na osobu obžalovaného, krajský súd vyvodil, že uloženie iba alternatívneho druhu trestu, ktorý nie je spojený s trestom odňatia slobody, nie je dôvodné, nakoľko by sa výrazným spôsobom vymykalo požiadavke na dosiahnutie účelu trestu. V tomto smere je preto odôvodnené také preventívne pôsobenie na obžalovaného, ktoré mu účinne zabráni v dopúšťaní sa trestnej činnosti, pričom je súčasne nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť represiou v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody. Takýto druh trestu odráža v sebe nielen minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, ale tiež jeho vývoj z hľadiska možného páchania trestnej činnosti a v neposlednom rade prispieva k naplneniu ďalšej funkcie trestu, ktorou je ochrana spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené, požiadavka obžalovaného, aby mu odvolací súd uložil iný druh trestu nespojený s trestom odňatia slobody, bola zjavne neopodstatnená. Vychádzajúc zo zásad pre ukládanie trestov, z trestnej sadzby upravenej v § 289 ods. 3 Trestného zákona a z už zmieneného doposiaľ zjavne neúčinného výchovného pôsobenia na obžalovaného v podobe peňažného trestu, súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace rozhodne nemožno považovať za neprímerane prísny.

Okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

Odvolací súd za správny a zákonný považuje aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu, ktorý prvostupňový súd obžalovanému uložil vo výmere 6 rokov, keďže takto uložený trest reflektuje všetky podmienky upravené v § 61 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona. Keďže obžalovaný už bol odsúdený za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, bolo potrebné mu ukladať trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby ustanovenej pri tomto druhu trestu, ktorá predstavuje 1 rok až 10 rokov. Z tohto hľadiska možno trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 6 rokov považovať za adekvátny tak vo vzťahu k okolnostiam prípadu, ako aj ku skutočnostiam vzťahujúcim sa k osobe obžalovaného.

Okresný súd však pochybil, ak obžalovanému spolu s vyššie uloženými trestami neuložil aj trest prepadnutia veci a to osobného motorového vozidla, ktoré bolo obžalovaným použité na spáchanie trestného činu. V zhode s argumentáciou prokurátora odvolací súd konštatuje, že v prípadoch upravených v § 60 ods. 1 písm. a/ až c/ Trestného zákona je povinnosťou súdu uložiť trest prepadnutia veci, ak ide o vec patriacu páchatelovi. Súd teda nemá možnosť úvahy, či tento druh trestu uloží alebo neuloží, ak sú splnené podmienky na jeho uloženie. V posudzovanej veci obžalovaný spáchal trestný čin za použitia osobného motorového vozidla zn. Seat Ibiza, rok výroby 2002, farba strieborná metalíza svetlá, bližšie individualizovaného vo výroku tohto rozsudku. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že vlastníkom tohto vozidla je obžalovaný, pričom jeho hodnota v zmysle odborného vyjadrenia predstavuje sumu 500,- eur. Hodnota uvedeného osobného motorového vozidla tak nie

je v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu, a teda nie je daná prekážka pre uloženie tohto trestu vo vzťahu k predmetnej veci, predpokladaná v § 61 ods. 6 písm. b/ Trestného zákona. Za takejto situácie preto dôvodom pre neuloženie trestu prepadnutia veci nemôže byť ani skutočnosť, že obžalovaný motorové vozidlo mieni využívať (prostredníctvom inej osoby) pre pracovné účely alebo pre zabezpečovanie potrieb svojej rodiny.

Vzhľadom na uvedené pochybenie prvostupňového súdu, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol vo veci rozsudkom tak, že z vyššie rozvedených dôvodov prevzal výroky prvostupňového rozsudku pokiaľ ide o výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu a súčasne obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci a to už zmieneného osobného motorového vozidla.

Pokiaľ obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania argumentoval tým, že sa musí starať o svoje tri maloleté deti, tak k tomu krajský súd dodáva, že táto argumentácia zo strany obžalovaného vyznieva až nemiestne, keďže sám svojím konaním vystavil jedno zo svojich maloletých detí značnému riziku, keď ho posadil na miesto spolujazdca a následne značne pod vplyvom alkoholu pristúpil k vedeniu motorového vozidla, pričom v ďalšej jazde mu bolo zabránené zo strany iných osôb. Na možné trestnoprávne následky svojho konania mal pritom obžalovaný myslieť predtým, ako sa rozhodol viesť motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť na takúto činnosť. Odvolaniu obžalovaného tak nebolo možné vyhovieť pre jeho neopodstatnenosť, preto ho odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych úvah a záverov, odvolací súd o odvolaní prokurátora rozhodol spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.